

כתובות ומערכים אריתמטיקה של כתובות

קרון כליף

ביחידה זו נלמד:

- הקשר בין מערך לכתובת
- פעולות חיבור וחסור עם כתובות
- מצביע מטייל על מערך
- הפונקציות `strchr` ו-`strstr`
- העברת מערך לפונקציה
- הבעייתיות בהחזרת מערך מפונקציה
- מערך של כתובות
- איתחול מצביע למחרוזת קבועה
- העברת מצביע לפונקציה לצורך שינוי הצבעתו
- הפונקציה `strtok`
- הפונקציה `memcpy`

הקשר בין מערך וכתובת

- כאשר פונים למשתנה רגיל מקבלים את הערך בתא
- כאשר פונים למערך, מקבלים את כתובת תחילת המערך

```
void main()
```

```
{
```

```
int arr[] = {4,2,8};
```

```
printf("In main1: The array starts at %p\n", arr);
```

```
printf("In main2: The array starts at %p\n", &arr);
```

```
}
```

פניה לשם המערך נותנת לנו את כתובת ההתחלה שלו!

ואפשר גם כך:

פניה לכתובת של arr

יודפס: In main: The array starts at 1000

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
In main1: The array starts at 0012FF58
In main2: The array starts at 0012FF58
Press any key to continue . . . _
```

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008

הקשר בין מערך וכתובת (2)

- מאחר ושם המערך הוא למעשה כתובת תחילת המערך, ניתן להפעיל עליו את האופרטור *
- ראינו כי כאשר מפעילים את האופרטור * על משתנה המכיל כתובת של `int`, אנו מקבלים את הערך שבתוך התא של הכתובת, כלומר `int` כלשהו
- במערך, כתובת ההתחלה מכילה את האיבר הראשון במערך, לכן הפעלת האופרטור * על שם המערך תחזיר את הערך של האיבר הראשון במערך

הקשר בין מערך וכתובת (3)

```
#include <stdio.h>
```

```
void main()
```

```
{
```

```
    int arr[] = {4,2,8};
```

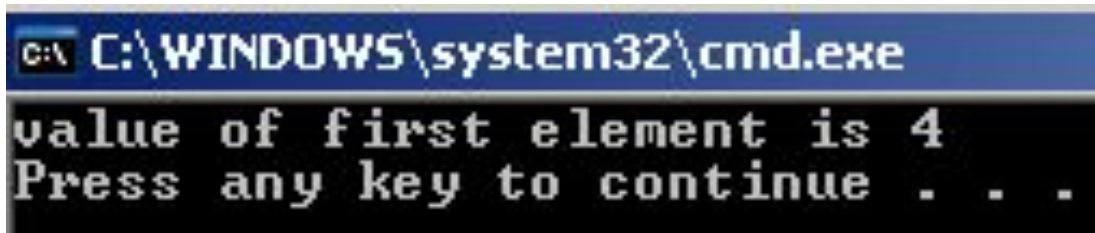
```
    printf("value of first element is %d\n", *arr);
```

```
}
```

כתובת 1000

התוכן שבכתובת 1000

כתובת ההתחלה
מכילה את האיבר
הראשון במערך


```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
value of first element is 4
Press any key to continue . . .
```

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008

פעולות אריתמטיות על כתובות

□ מוגדרות 3 פעולות אריתמטיות לפעולות עם כתובות:

1. כתובת + מספר שלם □ כתובת

■ כאשר מחברים כתובת p לטיפוס type מספר שלם k
התוצאה:

$$p+k = p + k*\text{sizeof}(\text{type})$$

2. כתובת - מספר שלם □ כתובת

■ כאשר מחסרים מכתובת p לטיפוס type מספר שלם k התוצאה:

$$p-k = p - k*\text{sizeof}(\text{type})$$

3. כתובת- כתובת □ מספר שלם

פעולות אריתמטיות על כתובות – דוגמא 1

```
void main()
```

```
{
```

```
    int arr[] = {4,2,8};
```

```
    int* p = arr;
```

```
    printf("&arr=%p, p=%p\n", arr, p);
```

```
    p++;
```

```
    printf("&(arr+1)=%p, p=%p\n", arr+1, p);
```

```
    printf("*(arr+1)=%d, *p=%d\n", *(arr+1), *p);
```

```
}
```

מאחר וזוהי כתובת של int, קידום ב- 1 ייתן:

$$p+k = p + k*\text{sizeof}(\text{type})$$
$$1000 + 1*4 = 1004$$

יודפס: arr=1000, p=1000&

יודפס: 1004, p=1004=&(arr+1)

יודפס: 2, *p=2=*(arr+1)*

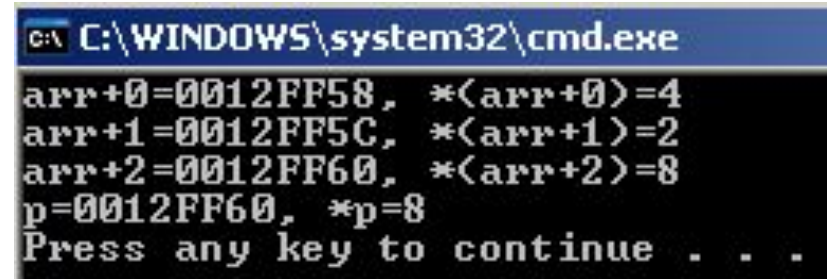
int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008
int*: p	100	1012
int*: p	4	1012

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
&arr=0012FF58, p=0012FF58
&(arr+1)=0012FF5C, p=0012FF5C
*(arr+1)=2, *p=2
Press any key to continue . . .
```

פעולות אריתמטיות על כתובות – דוגמא 2

```
void main()
{
    int arr[] = {4,2,8};
    int* p = NULL;

    printf("arr+0=%p, *(arr+0)=%d\n", (arr+0), *(arr+0));
    printf("arr+1=%p, *(arr+1)=%d\n", (arr+1), *(arr+1));
    printf("arr+2=%p, *(arr+2)=%d\n", (arr+2), *(arr+2));
    p = arr + 2;
    printf("p=%p, *p=%d\n", p, *p);
}
```



```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
arr+0=0012FF58, *(arr+0)=4
arr+1=0012FF5C, *(arr+1)=2
arr+2=0012FF60, *(arr+2)=8
p=0012FF60, *p=8
Press any key to continue . . .
```

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008
int*: p	1008	1012
int*: p	8	1012

arr+0=1000, *(arr+0)=4 :יודפס
arr+1=1004, *(arr+1)=2 :יודפס
arr+2=1008, *(arr+2)=8 :יודפס
p=1008, *p=8 :יודפס

פעולות אריתמטיות על כתובות – דוגמא 3

```
void main()
{
    int arr[] = {4,2,8}, i;
    int* p = NULL;
```

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
arr+0=0012FF58, *(arr+0)=4
arr+1=0012FF5C, *(arr+1)=2
arr+2=0012FF60, *(arr+2)=8
p=0012FF60, *p=8
Press any key to continue . . .
```

```
for (i=0 ; i < sizeof(arr)/sizeof(arr[0]) ; i++)
    printf("arr+%d=%p, *(arr+%d)=%d\n", i, (arr+i), i, *(arr+i));
```

```
p = arr + 2;
printf("p=%p, *p=%d\n", p, *p);
}
```

וכמובן שניתן גם עם לולאה...

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008
int*: p	1008	1012
int*: p	8	1012

יודפס: arr+0=1000, *(arr+0)=4
יודפס: arr+1=1004, *(arr+1)=2
יודפס: arr+2=1008, *(arr+2)=8
יודפס: p=1008, *p=8

חיסור בין כתובות

חיסור בין כתובות נותן את מספר התאים ביניהם (ולא את הפרש הכתובות!) □

```
void main()
{
    int arr[] = {4,2,8};
    int* p;
    int size = sizeof(arr)/sizeof(arr[0]);

    printf("The values in the array: ");
    1000-1000 = 0
    for ( p=arr ;  $\overbrace{p-arr}^{1000-1000} < size$  ; p++ )
        printf("%d ", *p);
    printf("\n");
}
```

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008
int*: p	1012	1012
int: size	3	1016

פעולות אריתמטיות על כתובות – דוגמא 4

```
void main()
```

```
{
```

```
    int* p;
```

```
    int size;
```

```
    int arr[] = {4,2,8};
```

```
    size = sizeof(arr)/sizeof(arr[0]);
```

```
    p = arr + size;
```

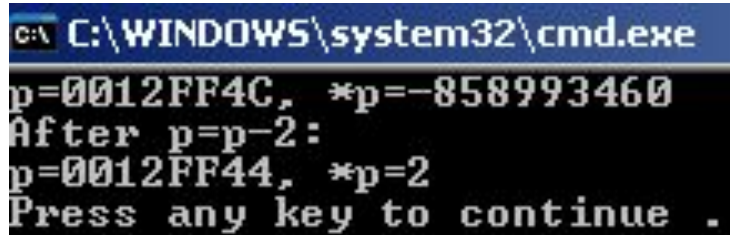
```
    printf("p=%p, *p=%d\n", p, *p);
```

```
    p = p - 2;
```

```
    printf("After p=p-2:\n");
```

```
    printf("p=%p, *p=%d\n", p, *p);
```

```
}
```



```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
p=0012FF4C, *p=-858993460
After p=p-2:
p=0012FF44, *p=2
Press any key to continue .
```

int*: p	1012	1000
int: size	3	1004
int[]: arr	4	1008
	2	1012
	8	1016
	???	1020

יודפס: *p=1020, ???

יודפס: *p=2, p=1012

שקילויות

ניתן לראות כי אם `arr` הינו שם של מערך אזי ערך הביטוי `(arr+i)` הוא כתובת האיבר ה- `i` במערך, והביטוי `*(arr+i)` הינו תוכן האיבר ה- `i`:

- `&arr[i] ≡ (arr+i)`
- `arr[i] ≡ *(arr+i)`

Watch 1		Watch 1	
Name	Value	Name	Value
<code>arr+0</code>	<code>0x0012ff58</code>	<code>*(arr+0)</code>	<code>4</code>
<code>&arr[0]</code>	<code>0x0012ff58</code>	<code>arr[0]</code>	<code>4</code>
<code>arr+1</code>	<code>0x0012ff5c</code>	<code>*(arr+1)</code>	<code>2</code>
<code>&arr[1]</code>	<code>0x0012ff5c</code>	<code>arr[1]</code>	<code>2</code>
<code>arr+2</code>	<code>0x0012ff60</code>	<code>*(arr+2)</code>	<code>8</code>
<code>&arr[2]</code>	<code>0x0012ff60</code>	<code>arr[2]</code>	<code>8</code>

```
void main()  
{
```

```
    int arr[] = {4,2,8};
```

```
    printf("arr+1=%p, &arr[1]=%p\n", (arr+1), &arr[1]);  
    printf("*(arr+1)=%d, arr[1]=%d\n", *(arr+1), arr[1]);
```

```
}
```

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe  
arr+1=0012FF5C, &arr[1]=0012FF5C  
*(arr+1)=2, arr[1]=2  
Press any key to continue . . .
```

מעבר עולה על איברי מערך עם מצביע (ולא עם אינדקס) – פוינטר מטייל

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
Values in the array: 4 2 8
Press any key to continue . .
```

```
void main()
{
    int arr[] = {4,2,8};
    int* p;
    int size = sizeof(arr)/sizeof(arr[0]);

    printf("Values in the array: ");
    for ( p=arr; p < arr+size; p++)
        printf("%d ", *p);
    printf("\n");
}
```

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008
int*: p	1012	1012
int: size	3	1016

תזכורת:

$arr+size = \&arr + size * sizeof(int) = 1000 + 3 * 4 = 1012$

p הוא משתנה שמחזיק כל פעם את הכתובת של האיבר הבא במערך אותו רוצים להדפיס, ומאחר והוא מכיל כתובת ל- int הוא מטיפוס *int. צריך לרוץ איתו עד אשר הוא יכיל את הכתובת של אחרי סיום המערך (התנאי לסיום הלולאה)

מעבר יורד על איברי מערך עם מצביע (ולא עם אינדקס) – פוינטר מטייל

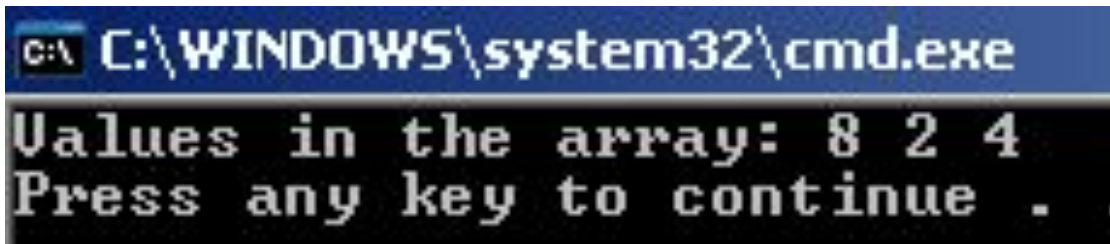
```
void main()
{
    int arr[] = {4,2,8};
    int* p;
    int size = sizeof(arr)/sizeof(arr[0]);

    printf("Values in the array: ");
    for ( p=arr+size-1; p >= arr ; p-- )
        printf("%d ", *p);
    printf("\n");
}
```

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008
int*: p	996	1012
int: size	3	1016

תזכורת:

$$\begin{aligned} \text{arr} + \text{size} - 1 &= \&\text{arr} + (\text{size} - 1) * \text{sizeof}(\text{int}) = \\ &= 1000 + (3 - 1) * 4 = 1008 \end{aligned}$$

C:\WINDOWS\system32\cmd.exe

Values in the array: 8 2 4

Press any key to continue . .

סדר פעולות

מה תהייה התוצאה של הפעולות הבאות:

```
int x=3;  
int* pX = &x;  
*pX++;
```

int: x	3	1000
int*: pX	1000	1004

האם:

- קודם מקדמים את pX ל- 1004 ועל זה מפעילים *?
- קודם מפעילים את * על pX ועל התוכן מפעילים ++?

כאשר מופעלים כמה אופרטורים אונריים על משתנה סדר הפעולות הוא מימין לשמאל

- לסוגריים יש עדיפות, לכן התיקון יהיה ++(pX*)

נשים לב...

ראינו שניתן לבצע את הפעולה ++ על משתנה מטיפוס כתובת

אבל אסור לקדם מערך (++arr) אפילו ש-arr הוא כתובת תחילת המערך

```
void main()
```

```
{
```

```
    int arr[] = {4,2,8};
```

```
    int* p = arr;
```

```
    p++;
```

```
arr++; // same as: arr = arr+1 □ arr = 1004
```

```
}
```

int[]: arr	4	1004
	2	1004
	8	1008
int*: p	1004	
	4	1012

שורה זו לא תתקמפל, כי לא ניתן לשנות
!!את מיקומם של משתנים בזיכרון

הפונקציה strchr

פונקציה המקבלת מחרוזת ותו, ומחזירה את הכתובת של המופע הראשון של התו במחרוזת, NULL אם לא קיים

```
char* strchr(const char str[], char ch)
```

```
void main()
```

```
{
```

```
    char str[] = "abcdef";
```

```
    char* pos;
```

```
    char ch = 'c';
```

```
    printf("|%s| appears at address %p\n\n", str, str);
```

```
    pos = strchr(str, ch);
```

```
    if (pos != NULL)
```

```
        printf("'c' appears first at address %p (index=%d)\n", ch, pos, pos-str);
```

```
    ch = 'm';
```

```
    pos = strchr(str, ch);
```

```
    if (pos == NULL)
```

```
        printf("'m' is not in the string\n", ch);
```

```
}
```

הפונקציה strchr-דוגמא

char[]: str	'a'	1000
	'b'	1001
	'c'	1002
	'd'	1003
	'e'	1004
	'f'	1005
	0	1006
char*: pos	NULL	1007
char: ch	'm'	1011

```
!abcdef! appears at address 0012FF58
```

```
'c' appears first at address 0012FF5A (index=2)
```

```
'm' is not in the string
```

הפונקציה strstr

- פונקציה המקבלת 2 מחרוזות, ובודקת האם המחרוזת השניה היא תת-מחרוזת בראשונה
- אם כן, מחזירה את כתובת תחילת הרצף בראשונה, אחרת מחזירה NULL

```
char* strstr(const char str1[],  
             const char str2[])
```

```
void main()
{
```

```
    char str[] = "abcdef", *pos, subStr[] = "cde";
```

```
    printf("|%s| appears at address %p\n\n", str, str);
```

```
    pos = strstr(str, subStr);
```

```
    if (pos != NULL)
```

```
        printf("|%s| starts at address %p (index=%d)\n\n",
               subStr, pos, pos-str);
```

```
    strcpy(subStr, "cdd");
```

```
    pos = strstr(str, subStr);
```

```
    if (pos == NULL)
```

```
        printf("|%s| is not a sub-string\n", subStr);
```

```
}
```

הפונקציה strstr-דוגמא

char[]: str	'a'	1000
	'b'	1001
	'c'	1002
	'd'	1003
	'e'	1004
	'f'	1005
	0	1006
char*: pos	NULL	1007
char[]: sub	'c'	1011
	'd'	1012
	'd'	1013
	0	1014

```
!abcdef! appears at address 0012FF58
```

```
!cde! starts at address 0012FF5A (index=2)
```

```
!cdd! is not a sub-string
```

העברת מערך לפונקציה

- ראינו שבעזרת כתובת תחילת המערך (שם המערך) ניתן לגשת לכל איברי המערך
- ראינו כאשר מעבירים מערך לפונקציה, הפונקציה יכולה לשנות את המערך המקורי
- **הסיבה היא שלא מועבר עותק של המערך לפונקציה, אלא מועברת כתובת ההתחלה שלו (שם המערך)**
- כאשר מעבירים מערך לפונקציה יש להעביר כפרמטר גם את גודלו

העברת מערך לפונקציה

```
void printArray(int* arr[], int size)
```

```
{
    printf("In func: The array starts at %p\n", arr);
}
```

```
void main()
{
```

```
    int arr[] = {4, 2, 8};
    printf("In main: The array starts at %p\n", arr);
    printArray(arr, sizeof(arr)/sizeof(arr[0]));
}
```

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
In main: The array starts at 0012FF58
In func: The array starts at 0012FF58
Press any key to continue . . .
```

int*: arr	1000	2000
int: printArray	0	2000

כאשר מעבירים מערך כפרמטר לפונקציה, למעשה מעבירים את כתובת ההתחלה שלו. לכן ניתן לכתוב בהצהרה שהפרמטר הוא `int* arr` או `[]int arr` בכל צורת כתיבה, ההתייחסות למערך בתוך הפונקציה היא כאל מצביע

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008

הזיכרון של ה-main

דוגמא: פונקציה הסוכמת איברי מערך (1)

```
int sumArray(int* arr, int size)
{
    int i;
    int sum = 0;
    for ( i=0 ; i < size ; i++ )
        sum += arr[i];           // same as: sum += *(arr+i)
    return sum;
}
```



```
C:\WINDOWS\system
The sum is 14
Press any key to
```

```
void main()
{
    int arr[] = {4,2,8};
    printf("The sum is %d\n", sumArray(arr, sizeof(arr)/sizeof(arr[0])) );
}
```

	1000	
int*: arr	0	2000
int: size	3	2004
int: i	3	2008
int: sumArr	14	2012

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008

הזיכרון של ה- main

דוגמא: פונקציה הסוכמת איברי מערך (2)

```
int sumArray(int* arr, int size)
{
    int* p;
    int sum = 0;
    for ( p=arr ; p < 1012arr+size ; p++)
        sum += *p;
    return sum;
}
```



```
void main()
{
    int arr[] = {4,2,8};
    printf("The sum is %d\n", sumArray(arr, sizeof(arr)/sizeof(arr[0])) );
}
```

	1000	
int*: arr	0	2000
int: size	3	2004
int*: p	1012	2008
int: sum	14	2012

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008

הזיכרון של ה- main

דוגמא: סכימת רק חלק מאיברי המערך

```
int sumArray(int* arr, int size)
{
    int* p;
    int sum = 0;
    for ( p=arr ; p < 1012arr+size ; p++)
        sum += *p;
    return sum;
}
```

```
void main()
{
    int arr[] = {4,2,8};
    printf("The sum is %d\n",
        sumArray(arr+1, sizeof(arr)/sizeof(arr[0])-1)
    );
}
```

	100	
int*: arr	4	2000
int: size	2	2004
int*: p	1012	2008
int: sum	10	2012

int[]: arr	4	1000
	2	1004
	8	1008

הזיכרון של ה- main

דוגמא: פונקציה המגדילה את כל איברי המערך

ב-1


```
void incArray(int* arr, int size)
{
    int* p;
    for ( p=arr ; p < arr+size ; p++)
        (*p)++;
}

void printArray(int* arr, int size)
{
    int* p;
    for ( p=arr ; p < arr+size ; p++ )
        printf("%d ", *p);
    printf("\n");
}

void main()
{
    int arr[] = {4,2,8};
    int size = sizeof(arr)/sizeof(arr[0]);
    incArray(arr, size);
    printf("The array after increment is: ");
    printArray(arr, size);
}
```

	1000	
int*: arr	0	2000
int: size	3	2004
int*: p	1012	

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
The array after increment is: 5 3 9
Press any key to continue . . .
```

int[]: arr	5	1000
	3	1004
	9	1008
int: size	3	1012

הזיכרון של ה-main

מדוע צריך להעביר לפונקציה את גודל המערך (ולא להסתמך על sizeof)

```
void printArraySize(int* arr)
{
```

```
    int size;
```

```
    printf("in function: sizeof(arr)= %d\n",sizeof(arr))
```

```
    size = sizeof(arr)/sizeof(arr[0]);
```

```
    printf("in function: size = %d\n", size);
```

```
}
```

```
void main()
```

```
{
```

```
    int arr[] = {4,2,8};
```

```
    printf("in main: sizeof(arr)= %d\n",sizeof(arr));
```

```
    printArraySize(arr);
```

```
}
```

arr הוא מטיפוס כתובת, וגודלו של משתנה
מטיפוס כתובת הוא תמיד 4 בתים...
לכן כאשר מתייחסים לשם המערך בפונקציה
לא ניתן לדעת את גודלו!
רק בפונקציה שבה מוקצה שטח הזיכרון של
המערך ניתן לדעת את גודלו ע"י sizeof!

```
in main: sizeof(arr)= 12
in function: sizeof(arr)= 4
in function: size = 1
Press any key to continue . . .
```

דוגמא: מימוש הפונקציה strlen(1)

```
int myStrlen(char str[])
{
    int len = 0;
    for ( ; *str != '\0' ; str++)
        len++;
    return len;
}
```

```
void main()
{
    char str[4] = "Hi";
    printf("The len of |%s| is %d\n", str,
}
```

בפונקציה כן מותר לבצע ++ על שם המערך, שכן פה מתייחסים לתוכנו של משתנה, ולא משנים את כתובתו הפיזית של המערך

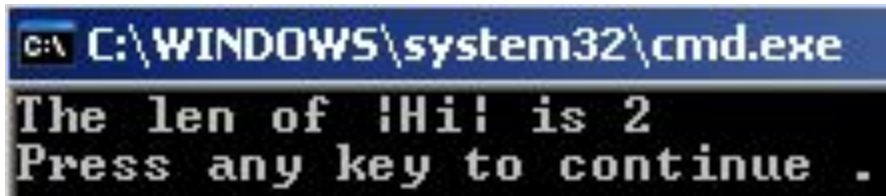
char*: str	1002	2004
Int: len	2	2008

הזיכרון של ה- myStrlen

char[]: str	'H'	1000
	'i'	1001
	0	1002

הזיכרון של ה- main

myStrlen(str));


```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
The len of !Hi! is 2
Press any key to continue .
```

דוגמא: מימוש הפונקציה strlen (2)

```
int myStrlen(char str[])
{
    char* p;
    for (p=str ; *p ; p++ );
    return p-str; // returns: 2
}
```

שקול ל: 'p != '\0*

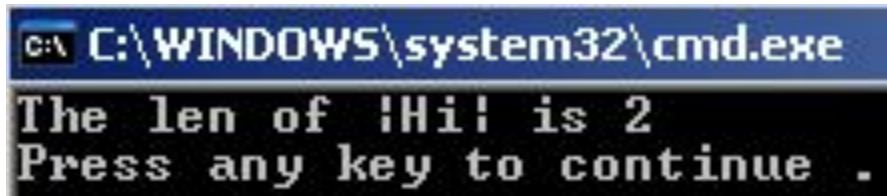
```
void main()
{
    char str[4] = "Hi";
    printf("The len of |%s| is %d\n", str, myStrlen(str) );
}
```

char*: str	1000	2000
char*: p	1002	2004

הזיכרון של ה- myStrlen

char[]: str	'H'	1000
	'i'	1001
	0	1002

הזיכרון של ה- main


```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
The len of !Hi! is 2
Press any key to continue .
```


דוגמא: מימוש strcmp

```

int myStrcmp(char str1[], char str2[])
{
    while (*str1 == *str2)
    {
        if (*str1 == '\0')
            return 0;
        str1++;
        str2++;
    }

    if (*str1 < *str2)
        return -1;
    return 1;
}

void main()
{
    char str1[4] = "Hi", str2[4]="Hii";
    printf("Result of strcmp: %d\n", myStrcmp(str2, str1));
}

```

```

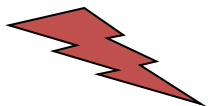
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
Result of strcmp: 1
Press any key to continue . . .

```

	100	
char*: str1	6	2000
myStrcmp	100	הזי
char*: str2	2	2004

char[]: str1	'H'	1000
	'i'	1001
	0	1002
	0	1003
char[]: str2	'H'	1004
	'i'	1005
	'i'	1006
	0	1007

הזיכרון של ה- main

דוגמא: מימוש strcat

```
Before: str1=|Hi|, str2=|You|
After: str1=|HiYou|, str2=|You|
Press any key to continue . . .
```

```
void myStrcat(char dest[], char src[])
{
    strcpy(dest+2strlen(dest), src);
}
```

1002

```
void main()
```

```
{
```

```
char str1[6] = "Hi", str2[4] = "You",
```

```
printf("Before: str1=|%s|, str2=|%s|\n", str1, str2);
```

```
myStrcat(str1, str2);
```

```
printf("After: str1=|%s|, str2=|%s|\n", str1, str2);
```

```
}
```

char*: dest	100 0	2000
myStrcat	100 6	הזי 2004
char*: src		

char[]: str1	'H'	1000
	'i'	1001
	'\0'	1002
	'o'	1003
	'u'	1004
	'\0'	1005
char[]: str2	'Y'	1006
	'o'	1007
	'u'	1008
	'\0'	1009

הזיכרון של ה-main

החזרת מערך מפונקציה

- פונקציה יכולה להחזיר כל טיפוס, פרט למערך (בינתיים)
- ראינו שכאשר פונים לשם המערך, פונים לכתובת ההתחלה שלו
- כאשר מעבירים מערך לפונקציה, מעבירים רק את כתובת ההתחלה שלו, ולא עותק של כל המערך
- ובאופן דומה, כאשר מחזירים מערך שהוגדר בפונקציה, חוזרת כתובת ההתחלה שלו, ולא עותק של כל המערך
- הבעייתיות: כאשר יוצאים מהפונקציה שטח הזיכרון שלה משתחרר ויש לנו מצביע לזיכרון שנמחק...
- הפתרון: כאשר נלמד על הקצאות דינאמיות

החזרת מערך מפונקציה - דוגמא

```
#define SIZE 3
```

```
int* readArray()
```

```
{
    int arr[SIZE], i;
    printf("Please enter %d numbers: ", SIZE);
    for (i=0 ; i < SIZE ; i++)
        scanf("%d", &arr[i]);
    return arr;
}
```

```
void main()
```

```
{
    int* arr, i;
    arr = readArray();

    printf("The array is: \n");
    for (i=0 ; i < SIZE ; i++)
        printf("%d ", arr[i]);
    printf("\n");
}
```

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
Please enter 3 numbers: 3 5 7
The array is:
270655952 -2 1245032
Press any key to continue . . .
```

int[]: arr	3	2000
	5	2004
	6	2008
int: i	3	2012

הזיכרון של readArray

הקומפיילר נותן warning:
returning address of local variable or temporary
שפירושה שאנחנו מחזירים כתובת למשתנה בזיכרון שישתחרר

לעולם לא נחזיר מפונקציה
כתובת של משתנה
שהוגדר מקומית בפונקציה!

int*: arr	2000	1000
int: i	???	1004

הזיכרון של ה-main

אריתמטיקה של מטריצות

□ כאשר מחברים לשם של מערך מספר i , מקבלים את כתובת האיבר i

□ כאשר מחברים לשם של מטריצה מספר i , מקבלים את כתובת האיבר הראשון בשורה i

```
void printArr(int* arr, int size)
{
    int i;
    for (i=0 ; i < size ; i++)
        printf("%d ", arr[i]);
    printf("\n");
}

void main()
{
```

```
1 2 3 4 5 6
1 2 3 4 5 6
4 5 6 -858993460 1245112 4266662
2 3 4 5 6 -858993460
```

נקבל warning כי הפונקציה מצפה לקבל כתובת התחלה של

עושים למטריצה casting ל- `*int` כדי לא לקבל את ה- warning: למעשה אומרים לקומפיילר להתייחס לכתובת כאל כתובת התחלה של מערך

שליחת כתובת השורה השנייה

שליחת כתובת האיבר השני

העברת מטריצה לפונקציה המקבלת מערך

```
#define SIZE 3
```

```
void printMatrix(int mat[][SIZE], int rows)
```

```
{
    int i, j;
    for (i=0 ; i < rows ; i++)
    {
        for (j=0 ; j < SIZE; j++)
            printf("%4d", mat[i][j]);
        printf("\n");
    }
}
```

```
int getMax(int* arr, int size)
```

```
{
    int i, max=arr[0];
    for (i=1 ; i < size ; i++)
        if (arr[i] > max)
            max = arr[i];
    return max;
}
```

```
void printArr(int* arr, int size)
```

```
{
    int i;
    for (i=0 ; i < size ; i++)
        printf("%d ", arr[i]);
    printf("\n");
}
```

העברת מטריצה לפונקציה

המקבלת מערך (2)

```
Matrix:
 1  2  3
 4  5  2
 8  2  3

Matrix as arr:
1 2 3 4 5 2 8 2 3

The max in line #1 is 3
The max in line #2 is 5
The max in line #3 is 8

The max in the matrix is 8
```

```
1. void main()
2. {
3.     int i, mat[SIZE][SIZE]=
4.     { {1,2,3}, {4,5,2}, {8,2,3} };
5.
6.     printf("Matrix:\n");
7.     printMatrix(mat, SIZE);
8.     printf("\nMatrix as arr:\n");
9.     printArr((int*)mat, SIZE*SIZE);
10.    printf("\n");
11.
12.    for ( i=0 ; i < SIZE; i++)
13.        printf("The max in line # %d is %d\n",
14.            i+1,      getMax(mat[i], SIZE));
15.    printf("\nThe max in the matrix is %d\n",
16.        getMax((int*)mat, SIZE*SIZE));
17. }
```

סימון לקומפיילר להתייחס לכתובת
ככתובת התחלה של מערך

int[][3]: mat	1	1000
	2	1004
	3	1008
	4	1012
	5	1016
	2	1020
	8	1024
	2	1028
	3	1032
t: i	3	1036

העברת מטריצה לפונקציה המקבלת מערך

□ מטריצה היא למעשה מערך דו-מימדי: שורות ועמודות

[0,0]	[0,0]	[0,0]	[0,0]
[0,0]	[0,0]	[0,0]	[0,0]
[0,0]	[0,0]	[0,0]	[0,0]

□ ניתן גם להסתכל עליה כמערך של מערכים, כאשר כל איבר הוא מערך חד-מימדי

□ לכן ניתן לשלוח כל איבר בה (שהוא מערך בפני עצמו) לפונקציה המקבלת מערך חד-מימדי

מערך של כתובות

- ראינו כי מערך הוא אוסף של איברים מאותו טיפוס
- ראינו שמשתנה המכיל כתובת הוא גם טיפוס
- ניתן להגדיר מערך של כתובות:

```
int* matrix[]
```

- כל איבר במערך הוא כתובת
- כל כתובת כזו יכולה להיות כתובת התחלה של מערך חד-מימדי

- כאשר מעבירים מערך של כתובות לפונקציה נכתוב אותו בהצהרה כך: **int** arr** או כך: **int* arr[]**

מערך של מצביעים

דוגמא (1)

int** mat	1036	2000
int rows	2	2004
int cols	3	2008
int i	1	2012
int j	1	2016

int* mat[]

void printMatrix(int** mat, int rows, int cols)

```
{
    int i, j;
    for (i=0 ; i < rows ; i++)
    {
        for (j=0 ; j < cols ; j++)
            printf("%d ", mat[i][j]);
        printf("\n");
    }
}
```

כל איבר במערך הוא כתובת

```
void main()
{
```

```
    int arr1[]={1,2,3}, arr2[]={4,5,6}, arr3[]={7,8,9};
    int* mat1[] = {arr1, arr2};
```

```
    printf("matrix 1:\n");
    printMatrix(mat1, 2, 3);
}
```

$mat[i][j] = (*(mat+i)+j)$

דוגמא עבור $i=j=0$

$*(1036+0)=(*1036) = 1000$

int[]: arr1	1	1000
	2	1004
	3	1008
int[]: arr2	4	1012
	5	1016
	6	1020
int[]: arr3	7	1024
	8	1028
	9	1032
int*: mat1[]	100	1036
int*: mat1[]	0	1040
main -	101	הזיכרון

מערך של מצביעים

דוגמא (2)

int**: mat	103 6	2000
int: rows	2	2004
int: cols	3	2008
int**: pRows	104	2012
int**: pCols	4	2016
int**: pCols	102	2016
int*: pCols	4	2016

```
void printMatrix(int** mat, int rows, int cols)
{
```

```
    int** pRows, *pCols;
```

```
    for ( pRows=mat ; pRows < mat+rows ; pRows++ )
```

```
    {
```

```
        for ( pCols=*pRows ; pCols < *pRows+cols ; pCols++)
```

```
            printf("%d ", *pCols);
```

```
            printf("\n");
```

```
        }
```

```
    }
```

```
void main()
```

```
{
```

```
    int arr1[]={1,2,3}, arr2[]={4,5,6}, arr3[]={7,8,9};
```

```
    int* mat1[] = {arr1, arr2};
```

```
    printf("matrix 1:\n");
```

```
    printMatrix(mat1, 2, 3);
```

```
}
```

את הכתובת של האיבר במערך אליו אנו רוצים
לפנות.
מאחר והמערך מכיל כתובות ל- int הוא מטיפוס

int[]: arr1	1	1000
	2	1004
	3	1008
int[]: arr2	4	1012
	5	1016
	6	1020
int[]: arr3	7	1024
	8	1028
	9	1032
int*: mat1[]	100	1036
int*: mat1[]	0	1036
main -	101	הזיכרון

איתחול מצביע למחרוזת קבועה

ראינו איתחול מחרוזת:

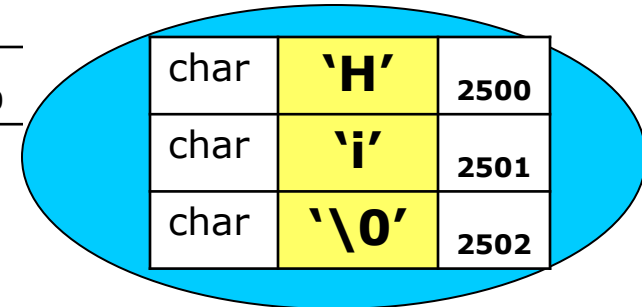
```
char str[] = "Hi";
```

char[]: str	'H'	1000
	'i'	1001
	'\0'	1002

ניתן לאתחל מצביע למחרוזת כך:

```
char* str = "Hi";
```

char*: str	2500	1000

זיכרון ה- static storage

- str יכול את כתובת ההתחלה של המערך
- כאשר מאתחלים מצביע למחרוזת בצורה זו המערך נשמר בזיכרון הנקרא static storage
- כל פעולה שניתן לבצע על מערך ניתן לבצע על מערך תווים זה (פרט לשינוי ערכי המערך)

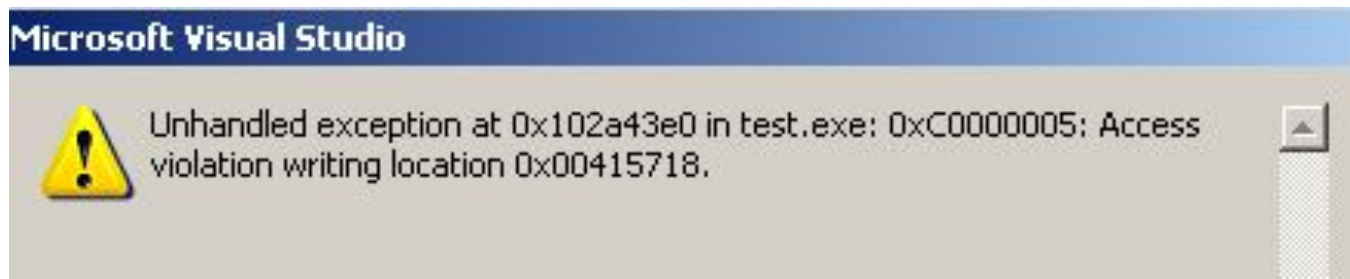
ה- static storage

□ זהו שטח זיכרון המכיל מחרוזות סטטיות שהוגדרו בזמן קומפילציה, ושלא הוקצה להן שטח זיכרון על ה-heap, כמו בדוגמאת איתחול מצביע למחרוזת:

```
char* str = "Hi";
```

□ זיכרון זה הינו סטטי ולא ניתן לשנות את תוכנו:

```
int main()
{
    char* str = "hhhhh";
    scanf("%s", str);
}
```


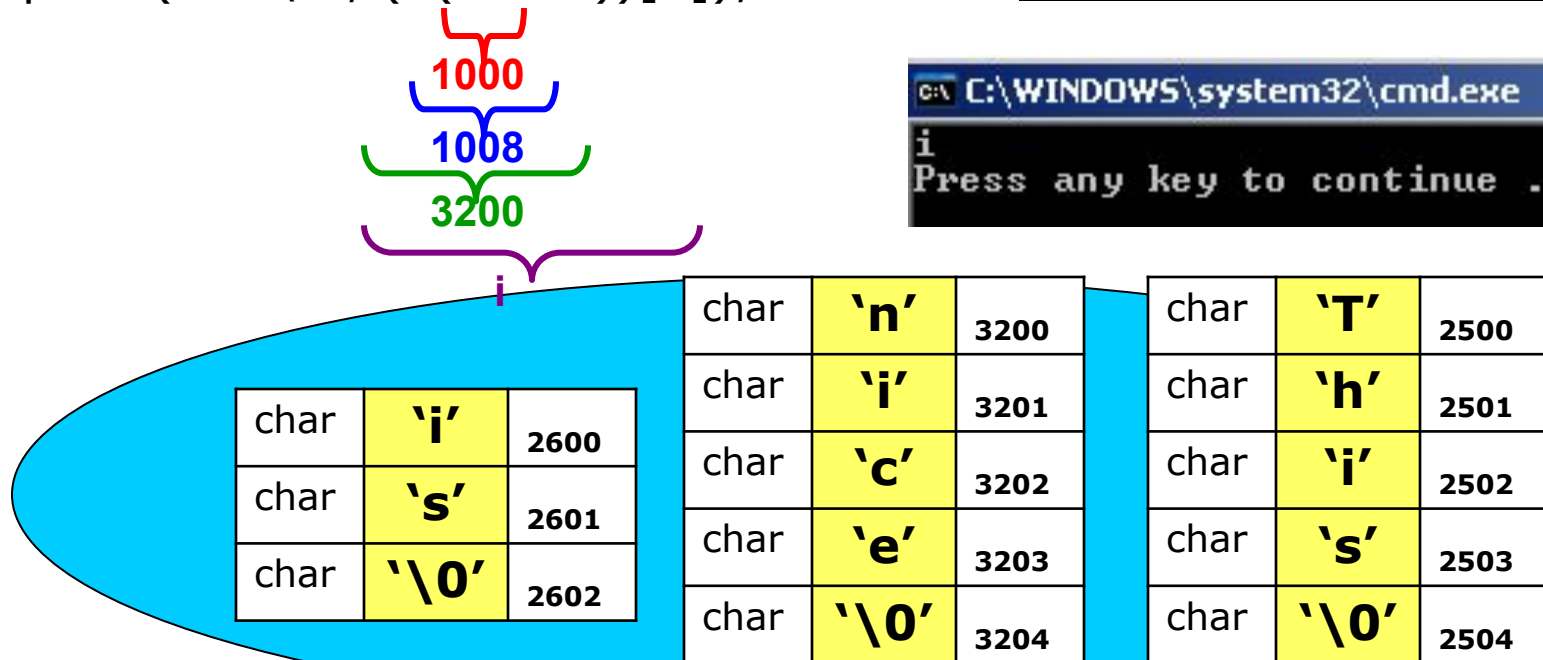
מערך של מצביעים למחרוזות - דוגמא

```
int main()
{
    char* arr[3] = {"This", "is", "nice"};
    printf("%c\n", (*(arr+2))[1]);
}
```

$(*(arr+2))[1] \equiv (*(arr+2)+1)$

char*[]: arr	2500	1000
	2600	1004
	3200	1008

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
i
Press any key to continue . . .
```


זיכרון ה- static storage

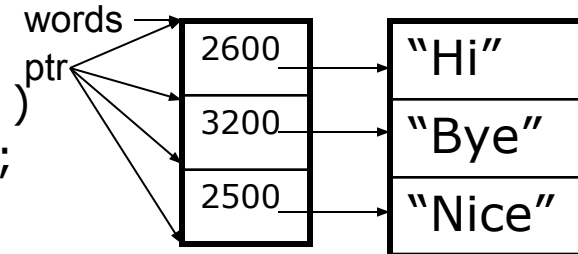
דוגמא: הדפסת איברי מערך של מחרוזות

```
int main()
{
    char* words[] = {"Hi", "Bye", "Nice"};
    char** ptr;
    int numOfWork = sizeof(words)/sizeof(words[0]);
```

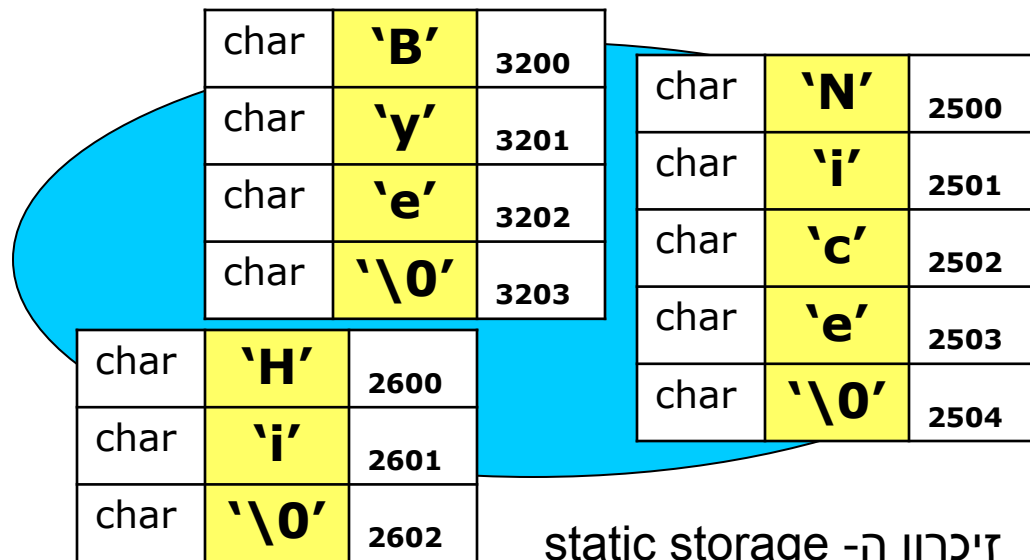
```
    for ( ptr=words ; ptr < words+numOfWork ; ptr++ )
        printf("Day: %s \t2nd letter: %c\n", *ptr, *(*ptr+1));
```

```
}
```

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
Day: Hi          2nd letter: i
Day: Bye         2nd letter: y
Day: Nice        2nd letter: i
Press any key to continue . . .
```


char*[]: words	2600	1000
	3200	1004
	2500	1008
char**: ptr	1012	1012
int: numOfWork	3	1016

פונקציה המשנה מצביע

```
void getMinMaxAddress(int arr[], int size, int* min, int* max)
{
```

```
    int i;
    min = max = &arr[0];
    for (i=1 ; i < size ; i++)
    {
```

```
        if (arr[i] < *min)
            min = &arr[i];
        if (arr[i] > *max)
            max = &arr[i];
    }
```

```
    printf("Min at %p, Max at %p\n", min, max);
}
```

```
{
```

```
void main()
{
```

```
    int arr[] = {5,6,3};
    int* min=NULL, *max=NULL;
```

```
    getMinMaxAddress(arr, sizeof(arr)/sizeof(arr[0]), min, max);
    printf("Min at %p, Max at %p\n", min, max);
}
```

int*: arr	1000	2004
int: size	3	2008
int*: min	1008	2012
int*: max	1004	2016

הזיכרון של ה- getMinMaxAddress

int[]: arr	5	1000
	6	1004
	3	1008
int*: min	NULL	1012
int*: max	NULL	1016

הזיכרון של ה- main

הפונקציה שינתה את ההעתקים של
הכתובות, לכן צריך להעביר כתובת של

פונקציה המשנה מצביע (2)

```
void getMinMaxAddress(int arr[], int size, int** min, int** max)
```

```
{
```

```
    int i;
```

```
    *min = *max = &arr[0];
```

```
    for ( i=1 ; i < size ; i++ )
```

```
    {
```

```
        if (arr[i] < **min)
```

```
            *min = &arr[i];
```

```
        if (arr[i] > **max)
```

```
            *max = &arr[i];
```

```
    }
```

```
    printf("Min at %p, Max at %p\n", *min, *max);
```

```
}
```

```
void main()
```

```
{
```

```
    int arr[] = {5,6,3};
```

```
    int* min=NULL, *max=NULL;
```

```
    getMinMaxAddress(arr, sizeof(arr)/sizeof(arr[0]), &min, &max);
```

```
    printf("Min at %p, Max at %p\n", min, max);
```

```
{
```

int*: arr	1000	2004
int: size	3	2008
int**: min	1012	2012
int**: max	1016	2016
int: i	3	2020

הזיכרון של ה- getMinMaxAddress

int[]: arr	5	1000
	6	1004
	3	1008
int*: min	1008	1012
int*: max	1004	1016

הזיכרון של ה- main

הפונקציה strtok

`char* strtok(char*, const char*)`

□ הפונקציה מפרקת מחרוזת ל- token'ים עפ"י תווי הפרדה

■ למשל: המחרוזת "AKA: as know as" ותווי ההפרדה ' ' ו- ':' יוחזרו ה- token'ים הבאים: AKA as known as

הפונקציה strtok (2)

`char* strtok(char*, const char*)`

הפונקציה מקבלת מחרוזת `text` ומחרוזת נוספת המכילה תווי הפרדה, `delimiters`, ומבצעת את הדברים הבאים:

- מחליפה את המופע הראשון ב- `text` המכיל את אחד מהתווים שב- `delimiters` ב- `'\0'`
  - המחרוזת `text` אינה יכולה להיות `const`
- מחזירה את הכתובת של תחילת ה- `token`
- כדי לקרוא ל- `strtok` מהמקום בו הפסיקה בפעם הקודמת יש לקרוא לה עם `NULL`
- מחזירה `NULL` כאשר מגיעה לסוף המחרוזת

```
The words in the sentence:
Hello
World!
The orig sentence: Hello
Press any key to continue . . .
```

אגמא – strtok

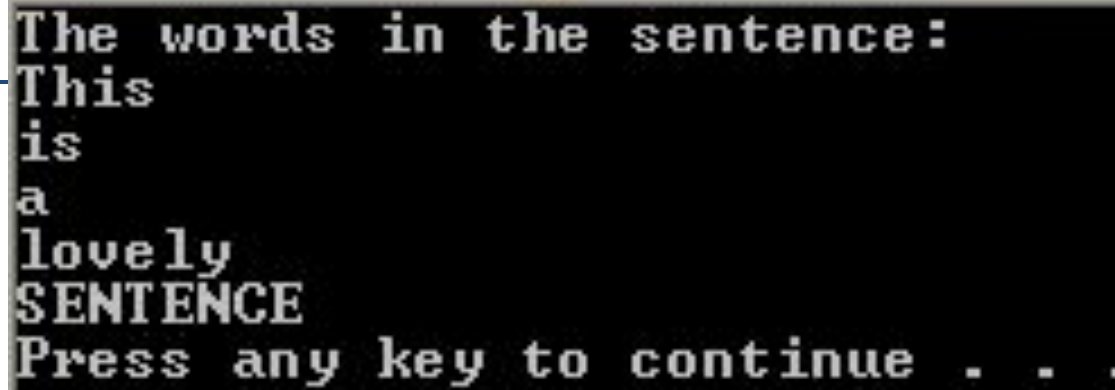
```
1. void main()
2. {
3.     char str[] = "Hello World!";
4.     char* delimiters = " :-,";
5.     char* words;

6.     printf("The words in the sentence:\n");
7.     words = strtok(str, delimiters);
8.     while (words != NULL)
9.     {
10.        printf("%s\n", words);
11.        words = strtok(NULL, delimiters);
12.    }
13.    printf("The orig sentence: %s\n", str);
14. {
```

1012	1011	1010	1009	1008	1007	1006	1005	1004	1003	1002	1001	1000
0\	!	d	l	r	o	W	0\	o	l	l	e	H

str words

דוגמא נוספת – strtok


```
The words in the sentence:
This
is
a
lovely
SENTENCE
Press any key to continue . . .
```

```
1. void main()
2. {
3.     char str[] = "This is: a lovely - SENTENCE";
4.     char* delimiters = " :-,";
5.     char* words;
6.
7.     printf("The words in the sentence:\n");
8.     words = strtok(str, delimiters);
9.     while (words != NULL)
10.    {
11.        printf("%s\n", words);
12.        words = strtok(NULL, delimiters);
13.    }
```

הפונקציה memcpy

```
void* memcpy(void* destination,  
             const void* source,  
             int num );
```

□ מקבלת כתובת כלשהי destination ומעתיקה לתוכה את התוכן שנמצא החל מכתובת source באורך num בתים

□ מחזירה את destination

□ source מועברת כ- const כי לא משנים אותה

□ שימוש אפשרי: העתקת מערכים

הפונקציה memcpy - דוגמא

```
void printArray(int arr[], int size)
{
```

```
    int i;
    for (i=0 ; i < size ; i++)
        printf("%d ", arr[i]);
    printf("\n");
}
```

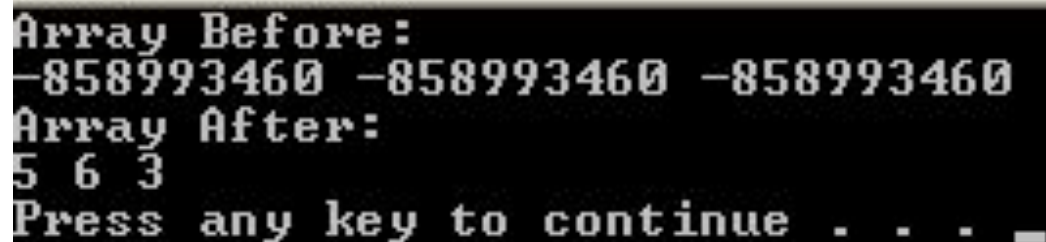
```
void main()
{
```

```
    int arr1[] = {5,6,3}, arr2[3];
```

```
    printf("Array Before:\n");
    printArray(arr2, 3);
```

```
    memcpy(arr2, arr1, 3*sizeof(int));
    printf("Array After:\n");
    printArray(arr2, 3);
```

```
{
```



```
Array Before:
-858993460 -858993460 -858993460
Array After:
5 6 3
Press any key to continue . . . _
```

ביחידה זו למדנו:

- הקשר בין מערך למצביע
- פעולות חיבור וחיסור עם מצביעים
- מצביע מטייל על מערך
- הפונקציות `strchr` ו-`strstr`
- העברת מערך לפונקציה
- הבעייתיות בהחזרת מערך מפונקציה
- מערך של מצביעים
- איתחול מצביע למחרוזת קבועה
- העברת מצביע לפונקציה לצורך שינוי הצבעתו
- הפונקציה `strtok`
- הפונקציה `memcpy`

תרגיל 1:

□ כתוב תוכנית:

- הגדר מערך של מחרוזות
- עבור כל מחרוזת יש לדאוג שהאות הראשונה תהיה גדולה
- הדפס את מערך המחרוזות המעודכן

□ דוגמא:

- עבור המערך "Kuku", "abc", "good" הפונקציה תשנה אותו להיות "Kuku", "Abc", "Good"
- הגבלה: אין להשתמש ב- [], אלא רק במצביעים

תרגיל 2:

---

1. כתוב פונקציה המקבלת מערך של מספרים עשרוניים וגודלו. הפונקציה תקלוט ערכים לתוך המערך מהמשתמש

■ הגבלה: הפונקציה תשתמש אך ורק במצביעים, ולא ב- []

2. כתוב פונקציה המקבלת מערך של מספרים עשרוניים וגודלו ומדפיסה את איבריו מהסוף להתחלה

■ הגבלה: הפונקציה תשתמש אך ורק במצביעים, ולא ב- []

תרגיל 2 (המשך):

□ כתוב main:

- הגדר מערך של 7 מספרים עשרוניים
- קלוט לתוכו ערכים באמצעות הפונקציה מסעיף 1
- קרא לפונקציה מסעיף 2 עבור 3 האיברים האחרונים המערך
- קרא לפונקציה מסעיף 2 עבור כל האיברים פרט לראשון ולאחרון

□ שימו לב: הקוד ב- main צריך להיות כללי כך שאם נשנה את גודל המערך, לא נצטרך לעשות שינויים נוספים ב- main

תרגיל 3:

□ בתרגיל זה יש להשתמש ב-2 הפונקציות מתרגיל 2

□ כתוב main:

- הגדר מטריצה של מספרים בגודל 5X4
- שלח כל שורה במטריצה לפונקציה הקוראת נתונים
- שלח את חצי האיברים הראשונים לפונקציה השניה, ואח"כ את חצי האיברים השניים

תרגיל 3 (המשך):

למשל: עבור המטריצה הבאה בגודל 5×4 עם ה-20 הערכים הבאים (שנקראו ע"י הפונקציה ראשונה)

4 3 2 1

8 7 6 5

2 1 0 9

6 5 4 3

0 9 8 7

עליך להדפיס את חצי מכמות האיברים הראשונים (בצהוב) מהסוף להתחלה, ואח"כ תדפיס את חצי מכמות האיברים האחרונים (בירוק) מהסוף להתחלה:

7,8,9,0,3,4,5,6,9,0 , 1,2,5,6,7,8,1,2,3,4